09/05/2020

Το Αγρίνιο τίμησε τον Άγιο Χριστοφόρο και Προστάτη του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μέσα στην λαμπροφόρο χαρά της Αναστάσεως του Χριστού, αλλά και κάτω από τα ιδιαίτερα μέτρα που επεβλήθησαν στην Εκκλησία λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού, η πόλη του Αγρινίου τίμησε εφέτος τη μνήμη του προστάτου και πολιούχου της Αγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου.

Το απόγευμα της Παρασκευής τελέσθηκε η ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού. Στον παλαιό ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Χριστοφόρου στο δασύλλιο του Αγρινίου, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς. Τον θείο λόγο κήρυξε ο ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως αρχιμ. Λαυρέντιος Καρανάσιος. Στον νέο περικαλλή Ιερό Ναό στην ακολουθία του Εσπερινού προεξήρχε και ομίλησε ο πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως αρχιμ. Επιφάνιος Καραγεώργος.

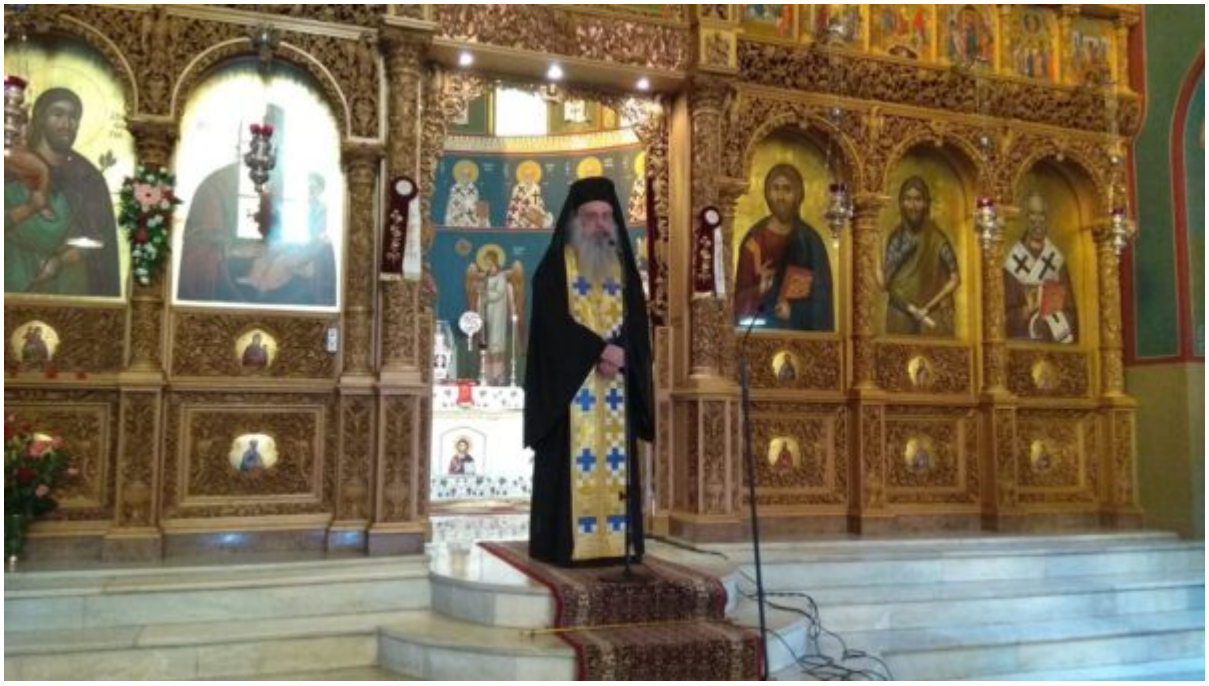

Σήμερα το πρωί, στον νέο Ιερό Ναό τελέσθηκαν η ακολουθία του Όρθρου και η αρχιερατική Θεία Λειτουργία, όπου προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κοσμάς. Ο Σεβασμιώτατος κήρυξε και τον θείο λόγο (τον οποίο επισυνάπτουμε στη συνέχεια), όπου αναφέρθηκε στην τόσο λαμπρή και θαυμαστή μεταστροφή του μετέπειτα Αγίου, αλλά και στον εορτασμό της ιεράς μνήμης του, την οποία η Εκκλησία μας παρουσιάζει ως πνευματική ευωδία.

«Νιώθουμε την ευωδία του, την πνευματική. Νιώθουμε την λαμπρότητά του. Μας εντυπωσιάζει η γιγαντιαία σωματική του διάπλασι• η εξωτερική του αγριότητα, πριν γνωρίσει τον Χριστό• η πολύμοχθη ζωή του. Μας εκπλήσσει η ευγενής καρδία του, την οποία έκρυβε στο εύρωστο νεανικό του σώμα• η αγαθή και φωτισμένη προαίρεσίς του• μας συγκλονίζει η συνειδητή του μετάνοια, η θερμή κοινωνία του με τον Αναστάντα, η αδαμαντίνη καθαρότητά του, μετά την γνωριμία του με τον Κύριο• μας συγκλονίζει η θυσιαστική του αγάπη για τους συνανθρώπους του, τα φρικτά του μαρτύρια, η γενναία του ομολογία, μέχρι του μαρτυρικού του θανάτου», τόνισε ο Σεβασμιώτατος.

Λέγοντας, μεταξύ άλλων, πως «ένας απλός άνθρωπος, ο οποίος ανήκε σε φυλή ανθρωποφάγων, έγινε τόσο λαμπρός στην αγιότητα, τόσο ωφέλιμος στους ανθρώπους, έγινε μεγαλομάρτυς», επεσήμανε ως εξής το παράδειγμα της μεταστροφής του σήμερα: «Μπορούν, άραγε, όλοι εκείνοι, οι οποίοι λένε ότι δεν πιστεύουν στον Χριστό• όλοι εκείνοι που και σήμερα πολεμούν τον Χριστό• όλοι εκείνοι που Τον συκοφαντούν, Τον ειρωνεύονται και αγωνίζονται να σπείρουν την

αμφιβολία, να ξεριζώσουν τον Χριστό από τις καρδιές μας, μπορούν να μας αναφέρουν μια ανάλογη μεταστροφή ανθρώπου χωρίς Χριστό, έξω από τη ζωή της Εκκλησίας; ....ο Άγιος Χριστοφόρος διακηρύσσει: Ο Χριστὸς είναι ο Θεὸς ο αληθινός, ο “χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας”»!

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, μαζί με αρκετούς πιστούς, προσήλθαν

στον Ιερό Ναό ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδος κ. Νεκτάριος Φαρμάκης και ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου για να προσκυνήσουν την εικόνα και τα ιερά λείψανα του Αγίου, με τους οποίους συναντήθηκε ο Σεβασμιώτατος και τους ευχήθηκε υγεία, δύναμη και κάθε ευλογία, με τις πρεσβείες του Αγίου Χριστοφόρου.

Τους χορούς των αναλογίων πλαισίωσαν οι ιεροψάλτες του Ναού κ. Παναγιώτης Βίγλας και κ. Παναγιώτης Μήτσου, με τη συμμετοχή μικρής ομάδος ιεροψαλτών της περιοχής.
Η Θεία Λειτουργία τελέσθηκε και στον παλαιό Ιερό Ναό, ενώ το απόγευμα θα τελεσθεί μόνο η ακολουθία του Εσπερινού, αφού η γνωστή και καθιερωμένη λαμπρή και πάνδημος Λιτανεία του Αγρινίου εφέτος δεν θα πραγματοποιηθεί.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η μεγάλη προσέλευση των πιστών χριστιανών και στους δύο Ιερούς Ναούς, οι οποίοι τηρώντας όλα τα επιβληθέντα μέτρα προστασίας προσέρχονταν, όλη την χθεσινή ημέρα έως αργά τα μεσάνυχτα, καθώς και σήμερα κύρια ημέρα της εορτής, για να ζητήσουν τις πρεσβείες του δικού τους προστάτου και πολιούχου της πόλεως Αγίου Χριστοφόρου.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Κοσμά, κατά

την Θεία Λειτουργία (09/05/2020):

«Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς (Χριστοφόρε) εὐωδιάζει τρανῶς• ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη τῶν σῶν ἀγωνισμάτων, δι’ ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρωστοι τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες».

Ήλθε κι εφέτος, αγαπητοί πατέρες και αδελφοί, κι εσείς οι οποίοι από τα μέσα της ενημερώσεως ακούτε την Θεία Λειτουργία, ήλθε και πάλι η μνήμη, η εορτή, η πανήγυρις του μεγάλου μας πολιούχου και προστάτου, του αγίου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου.
Ήλθε, αλλά με άλλες συνθήκες, με πρωτοφανείς συνθήκες εορτασμού. Τιμούμε τον άγιό μας, σήμερα, με κλειστές τις θύρες των Ιερών Ναών του, του παλαιού και του νέου. Αυτήν την στιγμή δεν είναι καιρός για να εξετάσουμε τα αίτια και τους σκοπούς αυτής της δοκιμασίας. Μπορούμε ωστόσο, όλοι μας, με την βοήθεια του πνευματικού μας, να μελετήσουμε, το πόσο μπορεί να μας ωφελήσει πνευματικά αυτή η ταλαιπωρία.

Σήμερα, όλοι μας, κληρικοί και λαϊκοί, ειλικρινά οφείλουμε να σταθούμε, με πνεύμα μαθητείας, εμπρός εις τον Άγιο Χριστοφόρο. Όπως και άλλη φορά είπαμε, η ζωή των κατοίκων του Αγρινίου και όλης της περιοχής, είναι συνυφασμένη με την παρουσία του μεγαλομάρτυρος. Έτσι, σήμερα, ας αφήσουμε κάθε άλλη σκέψι που μας απασχολεί και ας πλησιάσουμε τον Άγιό μας.

Νιώθουμε την ευωδία του, την πνευματική. Νιώθουμε την λαμπρότητά του. Μας εντυπωσιάζει η γιγαντιαία σωματική του διάπλασι• η εξωτερική του αγριότητα, πριν γνωρίσει τον Χριστό• η πολύμοχθη ζωή του. Μας εκπλήσσει η ευγενής καρδία του, την οποία έκρυβε στο εύρωστο νεανικό του σώμα• η αγαθή και φωτισμένη προαίρεσίς του• μας συγκλονίζει η συνειδητή του μετάνοια, η θερμή κοινωνία του με τον Αναστάντα, η αδαμαντίνη καθαρότητά του, μετά την γνωριμία του με τον Κύριο• μας συγκλονίζει η θυσιαστική του αγάπη για τους συνανθρώπους του, τα φρικτά του μαρτύρια, η γενναία του ομολογία, μέχρι του μαρτυρικού του θανάτου.

Αυτό υπογραμμίζει ο ιερός υμνογράφος στο τροπάριο που προτάξαμε της σημερινής μας ομιλίας (Στιχηρό Εσπερινού): Ευωδιάζει, άγιε Χριστοφόρε, η μνήμη σου, το μνημόσυνό σου, μας λέει.

Ευωδιάζουν, σαν ανοιξιάτικά τριαντάφυλλα, τα πολυώδινα πάθη σου και τα βασανιστήριά σου λάμπουν και φωτίζουν όλους μας• τα θαύματά σου ακτινοβολούν τα καλά σου έργα, δια των οποίων, ασθενείς και δοκιμασμένοι, πλουτίζουν με την υγεία και την ευρωστία.
Ας φιλοσοφήσουμε λίγο, αγαπητοί. Ένας απλός άνθρωπος, ο οποίος ανήκε σε φυλή

ανθρωποφάγων, έγινε τόσο λαμπρός στην αγιότητα, τόσο ωφέλιμος στους ανθρώπους. Έγινε μεγαλομάρτυς.

Μπορούν, άραγε, όλοι εκείνοι, οι οποίοι λένε ότι δεν πιστεύουν στον Χριστό• όλοι εκείνοι που και σήμερα πολεμούν τον Χριστό• όλοι εκείνοι που Τον συκοφαντούν, Τον ειρωνεύονται και αγωνίζονται να σπείρουν την αμφιβολία, να ξεριζώσουν τον Χριστό από τις καρδιές μας, μπορούν να μας αναφέρουν μια ανάλογη μεταστροφή χωρίς Χριστό, έξω από τη ζωή της Εκκλησίας;

Ναι αγαπητοί, ο άγιος Χριστοφόρος κατόρθωσε όλα αυτά. Έλαμψε και ευωδίασε γιατί πίστεψε ειλικρινά, θερμά, χωρίς δισταγμούς και παλινδρομήσεις στην θεότητα και την παντοδυναμία του Χριστού• αγάπησε τον Χριστό «ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, τῆς ψυχῆς, τῆς ἰσχύος καὶ τῆς διανοίας του». (Πρβλ Λουκ. ι’ 27).
Α. Πως γνώρισε ο άγιος τον Χριστό;

Ήταν ειδωλολάτρης. Ανήκε σε φυλή ανθρωποφάγων. Ήταν γιγαντόσωμος, με αγριεμένη μορφή. Δεν γνώριζε τον Χριστό. Είχε όμως καλή προαίρεσι, απλή καρδιά και, με ειλικρίνεια, ζητούσε να συναντήση την πιο δυνατή ύπαρξι στον κόσμο• όχι για να την εξουσιάσει, αλλά για να την διακονήση.

Τι διαφαίνεται από την επιθυμία του αυτή; Είχε ταπεινό φρόνημα. Είχε ταπείνωσι. Με ταπείνωσι ζητούσε την αλήθεια. Ο άγιος Συναξαριστής μας διηγείται ότι βρήκε τον δυνατώτερο, τον παντοδύναμο Κύριο και Θεό μας Ιησού Χριστό. Και ο «θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι» Λυτρωτής μας Κύριος (πρβλ. Α’ Τιμ. β’ 4), τον επλησίασε με την χάρι Του. Του αποκαλύφθηκε, τον έφερε σε επίγνωσι, σε μετάνοια, στο φως, στην θερμή Πίστι.

Πήρε την απόφασι να γίνη δούλος Κυρίου Ιησού Χριστού. Από εκεί και πέρα όσο ταπεινωνόταν, τόσο ο Κύριος του αποκαλυπτόταν, τον ενίσχυε, με σημεία και θαύματα και πριν βαπτισθή.

Πριν τη βάπτισί του, έγινε γνωστό στον αυτοκράτορα Δέκιο ότι πίστευε στον Χριστό. Ο Δέκιος έστειλε 200 στρατιώτες να τον συλλάβουν. Τους δέχθηκε με καλωσύνη και ευγένεια. Τους προσέφερε και φαγητό μάλιστα, το οποίο αύξησε θαυματουργικά. Είπε στους στρατιώτες• «φάγετε τώρα αδελφοί όσο θέλετε και από τούτο (από το θαύμα δηλαδή) εννοήσατε του Θεού μου την δύναμιν, ο Οποίος και τα επίγεια και τα ουράνια αγαθά χαρίζει».

Με την πίστι του και την εμπιστοσύνη του στην παντοδυναμία του Χριστού εθαυματούργησε και εδίδαξε τους ειδωλολάτρες στρατιώτες, οι οποίοι ομολόγησαν• «Μέγας ο Θεός των χριστιανών.

Πιστεύομεν και ημείς στον μόνο αληθινό Θεό, τον οποίον λατρεύεις εσύ».
Ο Θεός, όταν ο άνθρωπος ταπεινώνεται και πιστεύει, του φανερώνεται περισσότερο και γεμίζει την ύπαρξί του. Κάθε μόριο της υπάρξεώς του μαρτυρεί την παρουσία του Χριστού. Τότε ο άνθρωπος γίνεται άνθρωπος αρετών, γιατί, όπως λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης, «αρχή και θεμέλιο πασών των αρετών είναι η πίστις στον Χριστό».
Ο άγιος Ιγνάτιος ο θεοφόρος λέει ότι «τελεία πίστις ἐστιν ὁ Χριστός». Με άλλα λόγια, Πίστη δεν είναι κάτι αφηρημένο, άλλὰ η ένωσις του ανθρώπου με το Χριστό.

Αυτό έγινε με τον άγιο Χριστοφόρο, μαζί με τους διακοσίους στρατιώτες βαπτίστηκαν από τον άγιο Βαβύλα, Επίσκοπο Αντιοχείας. Ενδύθηκε, έτσι, τον Χριστό. Έλαβε το όνομα Χριστοφόρος και κάθε ενέργειά του πλέον, «λόγοις καὶ ἔργοις», ομολογούσε την πίστι του στον Αναστάντα Κύριό μας.

Και η Πίστις αυτή έφερε πολλά θαύματα και όταν ζούσε, αλλά και όταν έφυγε από αυτόν τον κόσμο, μέχρι σήμερα. Πολλές ψυχές από την πλάνη και την ειδωλολατρία έφερε στο φως και στην σωτηρία ο άγιος Χριστοφόρος

Β. Ο άγιός μας, όμως, με την φωτισμένη και ακλόνητη πίστι του, συνειδητοποίησε ότι ο Χριστός δεν είναι ένας φανταστικός, ένας ανθρωποπλασμένος Θεός, αλλά είναι ο Αθάνατος και Αιώνιος Θεός, η αρχή και το τέλος της δημιουργίας του κόσμου και του ανθρώπου, ο Ένας της Αγίας Τριάδος, «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή» (Ἰωαν. ιδ’ 6), «ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰώνας» (Ἀποκ. α’, 17-18).

Η κοινωνία του με τον Χριστό, τον εβεβαίωσε ότι ο Χριστός είναι η Ζωή και μεταδίδει την ζωή. Έχει ζωοποιό θεία ενέργεια και ζωοποιεί τον ανθρωπο και την κτίσι ολόκληρη.
Όπως λέει και ο άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος, ο Χριστός όταν κατοικήσει μέσα στην καρδιά του ανθρώπου μεταμορφώνει ολόκληρο τον άνθρωπο, τον φωτίζη, του χαρίζει αληθινή ειρήνη, χαρά, πληρότητα, ευτυχία.

Έζησε ο άγιος Χριστοφόρος την αγάπη του Χριστού με όλα αυτά που αναφέραμε, και αγάπησε τον Χριστό με όλη την δύναμί του.

Επανελάμβανε την φράσι του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου• «Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Α’ Ἰωάν. δ, 19).

Γράφει ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του• «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλῖψις ἤ στενοχωρία ἤ διωγμὸς ἤ λιμὸς ἤ γυμνότης ἤ κίνδυνος ἤ μάχαιρα; Οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε

τίς κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. η’ 35, 38-39).

Αυτήν την αγάπη είχε ο άγιος Χριστοφόρος στον Χριστό. Αγαπούσε και τηρούσε, με συνέπεια, το θέλημα του Θεού, αλλά αγαπούσε τον Χριστό και το αίμα του έχυσε για την αγάπη του αυτή.

Έτσι αναπαύθηκε ο άγιος Χριστοφόρος, όχι μόνο κοντά σε κάποιον κατά κόσμον δυνατό, αλλά κοντά στον παντοδύναμο Θεό. Έτσι γνώρισε το φως, αναγεννήθηκε, άλλαξε, αγιάσθηκε, εθαυματούργησε, έγινε κατά χάριν Θεός, υιός της Βασιλείας του Θεού.

Αγαπητοί πατέρες και αδελφοί,

Είπαμε στην αρχή της ομιλίας μας πως οφείλουμε να ακούσουμε, σήμερα, τον Άγιό μας. Το γνωρίζουμε όλοι μας, το λέμε συνέχεια –κουράζουμε ίσως. Ζούμε σε πονηρές ημέρες, κατά τις οποίες γίνεται προσπάθεια να ειρωνευθή, να συκοφαντηθή, να πολεμηθή, να ξεριζωθή ο Χριστός από τις καρδιές μας. Βλέπουμε κάθε ημέρα ότι στην ελεύθερη, ορθόδοξο Ελλάδα υβρίζεται το Μυστήριο των μυστηρίων, το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το Πανάγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού μας. Πολεμείται η Θεότητα του Χριστού μας.

Ο άγιος Χριστοφόρος, με την ταπεινοφροσύνη του, την μετάνοιά του, την καθαρότητά του, την αγία του ζωή, την πυρακτωμένη πίστι του, την ειλικρινή αγάπη του προς τον Χριστό μας, με την αδιάσειστη εμπειρία του, τα θαύματά του και το μαρτυρικό του τέλος, διακηρύσσει. Ο Χριστός είναι ο Θεός ο αληθινός, ο «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰώνας» (Ἑβρ. ιγ’, 8).

Μας διαβεβαιώνει ότι η σώζουσα χάρις, η ζωή και η σωτηρία μεταδίδονται στον άνθρωπο με το Βάπτισμα που μας απομακρύνει από την παρά φύσιν ζωή της αμαρτίας, με το Χρίσμα που αποκαθιστά την φύσι μας στο αρχαίο κάλλος, με την Θεία Κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού που στεφανώνει τον άνθρωπο δια της θεώσεως.

Ο άγιος Χριστοφόρος μας καλεί σήμερα, όπως και ο ίδιος, νά ζήσουμε κι εμείς με συνέπεια το Ευαγγέλιο, να συμμετέχουμε με πόθο στα χαριτόβρυτα Μυστήρια, να καλλιεργούμε την τακτικὴ καρδιακή, καθαρὴ προσευχή, και τότε θα δούμε κι εμείς και θα πιστέψουμε με όλη μας τη δύναμι στο Χριστό.

Όσο, λοιπόν, και αν πολεμούμαστε, μη προδώσουμε κι εμείς την πίστι μας και την αγάπη μας στον Χριστό. Να είμαστε έτοιμοι, όμως, και για μεγαλύτερους αγώνες ίσως αργότερα. Με τον τρόπον αυτόν θα γίνει και για εμάς, όπως και για τον άγιο Χριστοφόρο, πραγματικότητα ο λόγος της Αποκαλύψεως• «Γίνου πιστὸς ἄχρι

θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκ. β΄,10).